

VALON LAPSET

Joh. 12:35-36

35. Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa on valo teidän keskuudessanne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Pimeässä kulkeva ei tiedä, mihin menee.

36. Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia." Jeesus puhui tämän, meni pois ja kätkeytyi heiltä.

Oletko valon lapsi?

Oletko valon lapsi? Vaellatko pimeydessä vai valossa? Näitä asioita Kynttilänpäivän teksteissä Herra Sinulta ja minulta kysyy. Voi kuitenkin olla niin, että läheskään kaikki kysymyksen kuulijat eivät ymmärrä kysymystä oikein.

Joku masennukseen taipuvainen ajattelee ehkä, että häneltä vaaditaan jälleen valoisaa ja iloista elämänasennetta, johon alaviritteinen mieli ei suostu millään nousemaan. Joku luonteeltaan valoisa ja iloinen saattaa taas kevyesti todeta: Elämäni sujuu oikein valoisissa ja iloisissa merkeissä.

Joku toinen ymmärtää valon samaksi kuin valistus. Hänelle valossa vaeltaminen merkitsee ehkä syvempien ja laajempien tietojen hankkimista elämän koko kirjosta. Hänelle valo saattaa merkitä myös tiukkaa pitäytymistä tieteelliseen, luotettavaan tietoon.

Joku kolmas taas ymmärtää valon uususkonnolliseen sävyyn korkeamman tietoisuuden tason saavuttamiseksi. Valossa vaeltaa hänen mielestään siis sellainen, joka näkee todellisuuden syvemmin tai toisin kuin tavalliset arki-ihmiset. Hän tarkoittaa valolla kosmista tietoisuuden muutosta, valaistuskokemusta, korkeampaa henkisyttä, jota esimerkiksi buddhalaisuus markkinoi.

Jollekulle neljännelle valossa vaeltaminen merkitsee siveellisyyttä, eettistä puhtautta ja moraalista nuhteettomuutta. Hän haluaa olla rehellinen itselleen ja haluaa tunnistaa alitajuntansa salatuimmatkin pimeät motiivit voidakseen elää aitoa ja oikeaa elämää.

Kaikki nämä käsitykset valon luonteesta menevät pohjimmiltaan samalla tavalla harhaan. Jeesus käytti eräässä yhteydessä ilmaisua:

"Jos se valo, joka teissä on on pimeyttä, niin kuinka suuri onkaan pimeys."

Kaikki nämä edellä luetellut valon muodot edustavat lopulta pimeyttä. Kaikkien niiden suurena virheenä on ihmiskeskeisyys. Ihminen etsii valoa itsestään. Jos lähdet liikkeelle itsestäsi, omaan pimeyteesi lopulta myös päädyt.

Vain Jumala on valo

Kynttilänpäivämme tekstit osoittavat, että vain Jumala on valo. Hänen kirkkautensa ilmestyi keskuuteemme Kristuksessa Jeesuksessa. Vain suhteessa Jeesukseen Kristukseen löytyy sellaista valoa, joka kykenee todella valaisemaan ihmisen. Kysymys on ihmisen tulemisesta sellaiseen suhteeseen Jumalan kanssa, että Jeesuksen totuus pääsee tunkeutumaan sekä ihmisen tietoisuuteen, omaantuntoon, tiedon kenttään että hänen vaellukseensa. Kysymys on sellaisesta valosta, jota ei erillään tai irrallaan

Jeesuksesta voi millään löytää.

Valoa on keskellämme

Evankeliumitekstimme muodostavat Jeesuksen julkisen toiminnan viimeiset sanat ennen Golgatan tietä. Ihmiset esittivät Hänelle kysymyksen:

"Kuka on Ihmisen Poika?"

Jeesus sivuutti tämän teologisen kysymyksen. Mikään itsessään oikeakaan vastaus ei nimittäin hyödytä ihmistä, ellei hän ole valmis seuraamaan siihen sisältyvää valoa. Kysyjät olivat päin vastoin valmistautuneet surmaamaan Jeesuksen eli sammuttamaan sen valon, joka oli heidän keskellään. Siksi Jeesus vielä kerran muistutti kuulijoitaan, että valo, Hän itse, Hänen sanansa ja tekonsa, oli heidän keskellään, heidän kultavissaan ja nähtävissään, mutta sen ohi kulkeminen johtaisi heidät auttamattomasti pimeyteen

Jos haluat tietää, onko Jeesus Messias, Sinut vapaaksi tekevä Vapauttajakuningas, Sinun on suostuttava seuraamaan valoa, jonka olet saanut ja joka on lähelläsi. Ellet tee niin, Sinä joudut lopulta pimeyteen. Vain kuuliaisuus sille ehkä vielä vähäiselle valolle, jonka jo nyt näet ja ymmärrät Jeesuksesta ja Hänen sanastaan, voi viedä Sinut suuremman valon tuntemiseen.

Evankeliumin valo

Kristus-valon tulee meidän luoksemme ilmoituksen sanassa, laissa ja evankeliumissa. Pyhässä Hengessä julistettu sana vie ihmisen Kristuksen valoon. Mutta valon vastaanottamisessa ei milloinkaan riitä pelkkä oikea tieto, vaan Hänen valonsa vaatii väistämättä vaeltamista valon mukaan, Hänen yhteydessään, Hänen tahtonsa mukaan ja Hänen puhdistamanaan. Kristus valo koskettaa siis toki meidän järkeämme, tietomme tasoa, elämän asennoitumistamme, vaelluksen puhtautta ja hengellisen todellisuuden tuntemista. Mutta mitään näistä ei tapahdu omasta itsestämme käsin, vaan Jeesuksen Kristuksen ilmoituksesta, Hänen totuudestaan ja Hänen persoonansa tuntemisesta käsin. Valossa vaeltaminen merkitsee siis henkilökohtaista yhteyttä Herraan Jeesukseen ja Hänen kanssaan kulkemista.

Tähän valoon pääseminen edellyttää myös aina sitä, että Jeesus tulee ensin meidän luoksemme valona. Kun Hän on keskellämme ja kutsuu meitä, voimme päästä valoon. Muussa tapauksessa jääme parhaankin oman yrittämistemme kanssa vain pimeyteen. Siksi on kohtalokkaan tärkeää, että otat vaarin siitä valosta, joka Kristuksessa lähestyy Sinua. Jos Hänen seuraansa et lähde silloin, kun Hän kutsuu, myöhempää mahdollisuutta ei välttämättä enää tule:

"Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia."

Pimeys ei kykene tukahduttamaan valoa

Kristuksen ilmoituksessa meihin kohdistuvan valon luonteeseen kuuluu myös se, että ei ole mitään niin suurta pimeyttä, ettei Hän kykenisi sitä valaisemaan, kunhan Hänen valonsa alle suostutaan. Ei ole mitään niin suurta syntisyyttä, niin suurta tietämättömyyttä, niin suurta epätoivoa, niin pimeitä harhapolkuja, ettei Jeesus kykenisi sen keskeltä viemään ihmistä valoon, uuteen elämään Hänen yhteydessään.

Valo lähestyy

Mahtoiko 15-vuotias Eiichi Ito osata kuvitella, että häntä valaiseva Herra Jeesus oli lähestymässä häntä, kun hän maleksi Nagoyan suurkaupungin kaduilla aikaa tappamassa. Hän oli ajautunut elämässään umpikujaan. Elämä kaivosyhtiön johtajan ja omistajan vanhimpana poikana taloudellisessa yltäkylläisyydessä, koulumenestyksen lupaillessa hänelle loistavaa tulevaisuutta, oli kerta heitolla 9 kuukautta aikaisemmin vaihtunut köyhyysloukkuun. Isän yhtiö oli tehnyt konkurssin ja isä sen seurauksena sairastunut ja menettänyt pysyvästi työkykynsä. Eiichin oli ollut pakko mennä töihin, raskaaseen ruumiilliseen työhön. Lujalla tahdolla hän oli päättänyt jatkaa iltakoulun käyntiä, mutta kaiken romahdettua meni myös usko tulevaisuuteen. Työpaikan irstaat laulut ja työkaverien viettelykset alkoivat vedota masentuneeseen ja katkeroituneeseen mieleen. Lukuhalut olivat poissa.

Sinäkin iltana hän oli pinnaamassa iltakoulusta niin kuin jo niin monta kertaa aiemminkin. Mutta nyt ei ollut edes rahaa mennä elokuviin. Oli vain pakko tappaa aikaa, sillä ei voinut kotiinkaan palata, ennekuin koulu päättyi. Kulkiessaan erään tavallisen japanilaisen asuintalon ohi, hän kuuli laulua. Hän ei ollut koskaan aikaisemmin kuullut mitään niin puhdasta ja sisintä rauhoittavaa laulua. Uteliaisuuttaan hän päätti ottaa selvää, mitä oli tapahtumassa. Hän pujahti taloon sisään.

Sinne oli kokoontunut noin 50 henkeä. Hän istahti takimmaiselle penkille ja alkoi ihmetellen katsella kokoontuneiden kasvoja. Niistä loisti merkillinen valoisuus toisin kuin hänen omista kasvoistaan. Työkaverit eivät lakanneet muistuttamasta häntä hänen synkistä kasvoistaan ja katkerasta olemuksestaan. Miten nämä ihmiset olivatkaan erilaisia! Eiichi oli tietämättään saapunut elämänsä ensimmäiseen kristilliseen tilaisuuteen.

Miksi Jeesus tuli?

läkä amerikkalainen lähetyssaarnaaja MacAlpin nousi puhumaan. Hän esitti kuulijoilleen kysymyksen:

"Tiedätkö, mitä varten Jeesus Kristus tuli tänne maan päälle?"

Eiichi ei tiennyt, hän ei ollut koskaan kuullut puhuttavankaan Jeesuksesta Kristuksesta saati sitten, että olisi tiennyt mitä varten Jeesus tuli maan päälle.

Lähetyssaarnaaja jatkoi:

"Kuulkaamme se Hänen omasta sanastaan. Eläessään maan päällä Hän sanoi itsestään näin: 'Minä olen maailman valkeus. Joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaelle, vaan hänellä on oleva elämän valkeus'.

"Jeesus Kristus tuli valoksi tähän maailmaan. Hän tuli tuomaan maailman kaikkia ihmisiä varten valon, sydämiä valaisevan todellisen valkeuden. Vaikka ihminen nyt eläisi kuinka synkässä pimeydessä tahansa, ottamalla Jeesuksen vastaan sydämeensä ja Jeesuksen rakkauden voimasta uskomalla Jumalan armoon hän voi päästä elämään valossa ja pelastua valon lapseksi. Jeesus ei tullut kutsumaan ja pelastamaan tämän maailman mahtavia ja erinomaisia ihmisiä, vaan syntiensä tähden pimeydessä kärsiviä, huonoja. Hän tuli pelastamaan heidät synnin pimeydestä Jumalan valkeuden lapsiksi, pahan vallasta uusiksi ihmisiksi. Sitä varten Jeesus tuli."

Pimeyden kierteestä valoon

Puhe osui Eiichin sydämeen, sillä hän ymmärsi erittäin hyvin olevansa pimeydessä ja

kierteessä, joka oli vetämässä häntä yhä syvemmälle ja syvemmälle synnin kierteseen. Siksi hän oikein korvat höröllään kuunteli puheen jatkon. Siinä lähetysaarnaja kertoi koko evankeliumin hyvän uutisen:

"Jouluna Jumalan lähetti meidän keskuuteemme oman Poikansa, Jeesuksen Kristuksen. Hän eli synnittömän elämän, mutta rakkaudesta meitä kohtaan otti kantaakseen meidän syntiemme rangaistuksen ja tuomion Golgatan ristillä. Hänet rangaistiin, jotta Sinä et saisi rangaistusta vaan saisit kaikki syntisi ja pahuutesi anteeksi. Jeesus kuoli ja pantiin hautaan, mutta kolmantena päivänä hän nousi ruumiillisesti kuolleista ja ilmestyi yli 500 ihmiselle. Sitten Hän nousi taivaaseen kuninkaalliselle valtaistuimelleen. Nyt Hän hallitsee taivaassa Kuninkaana ja haluaa hallita myös Sinun elämäsi jo täällä maan päällä tulella oman Pyhän Henkensä kautta asumaan Sinun sydämeesi. Tullessaan Hän antaa kaikki pahat tekoset anteeksi ja lahjoittaa sinulle uuden, iankaikkisen elämän. Hän on tänään täällä keskellämme ja kysyy: "Onko täällä ketään sellaista, joka tajuaa olevansa pimeyden vallassa ja joka haluaisi päästä valoon, mutta ei itse siihen kykene?"

Eiichistä tuntui kuin hänen niskaansa olisi heitetty sangollinen kylmää vettä: "Miten tuo ulkomaalainen voi tietää hänen asiansa. Eihän kukaan täällä edes tunne minua?" Kun sitten lähetysaarnaja esitti rakkaudella kutsun tällaisten tulla esiin, Eiichi nosti kätensä ylös. Hänen puolestaan rukoiltiin, hän sai vastaan ottaa syntien anteeksiantamuksen ja Jeesus Kristus tuli hänen sydämensä Valoksi sinä iltana.

Jumalalle ja ihmisille hyödyllinen

Eiichin elämä muuttui. Hän alkoi lukea Raamattua, käydä kirkossa ja hänen työ ja opiskeluhaluunsa palasivat. Eräänä iltana hänen isänsä kysyi, mitä Eiichille oli oikein tapahtunut, kun hänen suustaan oli alkanut kuulua sellaisia sanoja kuin KIITOS ja ANTEEKSI. Ulkopuolisetkin havaitsivat, että Jeesus oli tullut hänen sydämensä Hallitsijaksi. Tullessaan Jeesus vapautti hänet pimeyden ja synnin kiertestä ja teki hänet Jumalalle ja toisille ihmisille hyödyllisen. Kristus valo alkoi paistaa myös Eiichin läpi muille ihmisille.

Jeesus otti hänet käyttöönsä. Hän alkoi julistaa sitä Jeesusta, joka oli hänen elämänsä pelastanut ja muuttanut. Hänestä tuli pastori, jota Jumala sai käyttää satojen ja taas satojen japanilaisten ja kiinalaisten pelastukseksi. Hän sai olla perustamassa elämänsä aikana 17 uutta seurakuntaa Japanissa ja Kiinassa. Viimeksi mainitussa maassa hän toimi 7 vuotta lähetystyössä.

Valossa vaeltajan turvallisuus

Matkalla kohti Lasaruksen hautaa ja henkiin herättämistä Jeesus sanoi opetuslapsilleen: *"Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseään, sillä hän näkee tämän maailman valon. Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."*

Kristus-valossa vaeltamiseen kuuluu turvallisuus. Jeesuksen seurassa vaeltaminen ei merkitse välttämättä helppoa ja tasaista tietä, niin kuin Eiichikin sai sairauksien ja sodan koetusten keskellä tuntea. Mutta valon tie on turvallinen. Johdattaja kulkee valaisten omansa kanssa. Vaikka Sinä et itse näkisikään kauas eteenpäin, tiedät, että Herra joka vierelläsi kulkee osoittaa Sinulle askeleen kerrallaan.

"Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu."

Riittää, että Sinä näet ottaa yhden askeleen, sillä Hän näkee kokonaisuuden ja ohjaa tietä, jolta mitkään pimeyden voimat eivät voi sinua suistaa pois. Oma valo Herran omalla ei ole, vaan hän riippuu kiinni Jeesuksessa, jolla on valo. Siksi ei tarvitse pelätä. Siksi ei myöskään tarvitse joutua masennuksen syövereihin. Myös sydämemme tunteet voivat löytää valon Herran lähellä.

Valossa vaeltamisen luonne

Valossa vaeltaminen ei merkitse synnittömyyttä. Päin vastoin se merkitsee sitä, että Jeesuksen totuuden sana saa päivittäin osoittaa meidän syntimme. Jumalan lapsen tuntomerkki on se, että hän joutuu tunnustamaan synneiksi, aidoiksi rikkomuksiksi Jumalaa ja lähimmäisiä vastaan sellaisia asioita, joita tämä maailma tai tähän maailmaan rakastunut kristillisyyttä ei ole enää aikoihin pitänyt synteinä.

Valossa vaeltaja joutuu kipeästi tarkistamaan sydämensä kateuden, ylpeyden, itsekkyyden, katkeruuden, petollisuuden ja himokkuuden synnyttämiä ajatuksia ja asenteita. Hän joutuu tunnustamaan ne Herralle lihallisena pimeytenään. Valossa vaeltaja joutuu tutkimaan omia vääriä sanojaan, kiivastumisiaan, huolimattomia lausuntojaan muista ja kiittämättömyyttään. Valossa vaeltaja myöntää synneiksi myös työnantajan ajan, puhelinajan ja tietokoneohjelmien varastamisen ja pienimmätkin verovilpit.

Mutta missä valo saa paljastaa syntisyyden, ja herättää aidon anteeksipyynnön ja siinä Jeesuksen Golgatan uhriveri pyyhkii pois kaikki synnit.

"Minkä valo paljastaa, sen veri puhdistaa."

Jeesuksen valo vie toistuvasti Golgatan uhriveren ja täydellisen sovituksen turviin. Missä pienetkin asiat nähdään suurina rikkomuksina, koska niissä on murehdutettu käsittämättömän suurta Isän rakastavaa sydäntä, siellä anteeksiantamuksen lahja on aina suurta armon ihmettä. Missä kirkas valo osoittaa synnit suuriksi, siellä armo on ylenpalttinen. Seurauksena rakkaus Herraan ja lähimmäisiin kasvaa, sillä "joka on paljon anteeksi saanut, rakastaa paljon." Valossa vaeltaminen, herkällä ja aralla tunnolla Jumalan kasvojen edessä eläminen, synnyttää syvän yhteyden Herraan ja myös toisiin samalla tavalla vaeltaviin. Tällaisen yhteyden keskellä pääsee myös käytännöllinen rakkaus ja palvelu toteutumaan ja syventämään jälleen keskinäistä yhteyttä.

Kun maailma ja "avaramielinen" kristillisyyts arvostelee "sydämensä penkojia ja itsensä käpertyneitä" ahtaita uskovia, se ei näe, että eivät he itse omaa sydäntään kaivele - kyllä he tietävät mitä siinä asuu. Arvostelijat eivät näe, että Herran oma valo osuu uskovan sydämen salatuimpiin ja tuo esiin totuutta salatuimpaan saakka. Maailma ei liioin näe, miten Jeesuksen puhdistava uhri veri lääkitsee, hoitaa ja antaa ihmeellisen levon. Vaikka valo loistaakin, sokeat eivät näe sitä salattua sydämen elämää, jonka uskova saa jakaa Jeesuksen kanssa. Vain siitä yhteydestä käsin pulppuaa elämä ja rakkaus, joka antaa käytännöllistä apua vielä pimeyden keskellä vaeltaville.

Parasta valon tiessä on kuitenkin se, että se vie lopulta täydelliseen ja riemulliseen taivaan valon valtakuntaan, jossa pelastettu saa kasvoista kasvoihin katsella kirkastettua Herraa.

Itoon voitto

Palataanpa lopuksi Eiichi Itoon, jonka evankeliumin sana sai pelastaa Kristuksen valoon. Miten hänen kävi lopulta? Kynttilän päivän tienoissa kolme vuotta sitten tälle Herran palvelijalle tuli vuoro lähteä tästä ajasta. Hänen vuoteensa päällä lukivat sanat: *"En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran tekoja."*

Hän piti kiinni Jeesuksen lupauksesta, että kuolemalla ei rangaistusmerkityksessä ole enää mitään valtaa hänen elämänsä ylitse, koska hän oli saanut Jeesuksen kuoleman tähden syntinsä anteeksi. Hän tiesi, että koskaan hänen ei tarvitsisi lakata julistamasta ja kiittämästä Herran tekoja. Herra myös piti lupauksensa Hänen kohdallaan. Lääkärin ja hoitajien huolehtiessa hänestä hän kohotti yhtäkkiä kätensä korkealle ylös ja nosti riemuitsevan katseensa ylös. Siihen päättyi mainen matka, mutta alkoi ihmeellinen taivaallinen. Hän sai 91 vuotiaana siirtyä siihen juhlejoukkoon, joka saa iankaikkisesta iankaikkiseen kohottaa laulaa ylistystä ihmeelliselle Vapahtajalle, maailman Valolle!

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo matkalla kohti suuren valon ja kirkkauden valtakuntaa? Sinne saat lähteä kulkemaan ja jo täällä ajassa kiittää ja ylistää Golgatalla hankitun armon suuruutta. Ellet vielä tunne Jeesusta omien syntiesi Anteeksiantajana, niin tänään evankeliumin sanan kautta Hän itse kutsuu Sinua omaan juhlejoukkoonsa. Hän rakastaa Sinua ja haluaa Sinutkin taivaalliseen kirkkauteen luokseen. Käänny synneistäsi totuuden valoon, huuda Häntä verellään syntisiä puhdistavaa Karitsaa avuksesi: "Herra pelasta minutkin!" Ja olet saava pelastuksen.

Jos jo tunnet Hänet, Herra kutsuu sinua oman valonsa välittäjäksi. Hän tarvitsee Sinua omaan käyttöönsä. Herra haluaa Sinut evankeliumin valon todistajaksi. Herra haluaisi myös Sinun syntisi tänään puhdistaa niin, että voisit jälleen tuoreella tavalla lähteä laulamaan Hänen nimensä kiitosta ja ylistystä.